

ליקוטי אמרים הרק שני

הנקרא בשם חינוך קטן

מלוקט מפי ספרים ומפי סופרים קדושי עליון נ"ע
מיוסד על פרשה ראשונה של קריאת שמע :

מאליה ותגל ותשמח בה' עושה
ותתענג על ה' תענוג נפלא והזוכים
למעלת אהבה רבה זו הם הנקראים
צדיקים כדכתיב שמתו צדיקים בה'
אך לא כל אדם זוכה לזה כי לזה
צריך זיוך החומר במאד מאד וגם
תורה ומעשים טובים הרבה לזכות
לנשמה עליונה שלמעלה מסדרת רוח
ונפש כמ"ש בר"ח שער האהבה.
והשנית היא אהבה שכל אדם יוכל
להגיע אליה כשיתבונן היטב בעומקא
לכא בדברים המעוררים את האהבה
לה' בלב כל ישראל. הן דרך כלל
כי הוא חיינו ממש וכאשר האדם
אוהב את נפשו וחיוו. כן יאהב את
ה' כאשר יתבונן וישים אל לבו כי
ה' הוא נפשו האמיתית וחיוו ממש
כמ"ש בזהר ע"פ נפשי אויתך וגו'.
והן דרך פרט שכשיבין וישכיל
בגדולתו של סמ"ה הקב"ה דרך פרטית
כאשר יוכל שאת בשכלו ומה שלמעלה
משכלו ואח"כ יתבונן באהבת ה'
הגדולה ונפלאה אליו לירד למצרים
ערות הארץ להוציא נשמותינו מטר
הברזל שהוא הס"א ר"ל לקרבנו אליו
ולדבקנו בשמו ממש והוא ושמו אחד
ודיינו שרוסמנו מחכמת השפלות

לנער על פי דרכו גם כי יזקן לא
יסור ממנה הגה מרכיב על פי דרכו
משמע שאינה דרך האמת לאמיתו
וא"כ מאי מעליותא שגם כי יזקן
לא יסור ממנה. אך הגה מודעת
זאת כי שרשי עבודת ה' ויסודותיה
הן תהלו ורחימו היראה שרש ויסוד
לסוד פרע והאהבה לועשה טוב וקיום
כל מ"ע דאוריית' ודרבנן כמו שיתב'
בסקומן (ומצות החינוך היא ג"כ
במ"ע כמ"ש בא"ח סימן שמ"ג) ;
והנה באהבה כתיב בס"ס עקב אשר
אנכי מצוה אחכם לעשותה לאהבה
את ה' וגו' וצריך להבין אך שייד
לשון עשייה גבי אהבה שכלב אך
הענין הוא דיש שני מיני אהבת ה'
האחת היא כלות הדפוש בטבעה אל
בוראה כאשר התגבר נפש השכלית
על החומר ותשפלותו ותבניותו תחתיה
אז תתלה ותתלה בשלהבת העולה

לקוטי חלק שני אמרים עז

מאליה לא שייך לשון צווי ומצוה כלל ולא עוד אלא שהיא מתן שכר של צדיקים לטעום מעין עו"הב בע"הו שעליה נאמר עבודת מתנה אתן את כהונתכם כמו שיתב' במקומה אך הגה ידוע ליודעים טעמא דקרא מאי דכתיב כי שבע יפול צדיק וקם וכפרט שהאדם נקרא מהלך ולא עומד וצריך ליהך ממדרגה למדרגה ולא לעמוד במדרגה אחת לעולם ובין מדרגה למדרגה טרם שיגיע למדרגה עליונה ממנה הוא בכתי' נפילה ממדרג' הראשונ' אך כי יפול לא יוטל כתיב ואינה נקראת נפילה אלא לגבי מדריגתו הראשונה ולא לגבי שאר כל אדם ח"ו שאעפ"כ הוא למעלה מכל האדם בעבודתו כי נשאר בה כתי' רשימו ממדריגתו הראשונה אך עיקרה מאהבת שנתחנך והורגל בה מנעוריו בטרם שרגיע למדרגת צדיק זו"ש גם כי יזקין וגו' . והגה ראשית הדברים המעוררים האהבה היראה ויסודן היא האמונה המתורה ונאמנה ביהודו ואהדתו יתברך וית' 8

הצומא להבלית הקדושה וגדולתו ית' שאין לה קץ ותכלית אזי כמים הפנים אל פנים התעורר האהבה בלב כל משכיל ומתבונן בענת זה בעומקא דלכא לאהוב את ה' אהבה עזה ולדבקו בו בלב ונפש כמו שיתבאר במקומה באריכות, והגה ענין אהבה זו רצה מרע"ה ליטע בלב כל ישראל כפרשה ועתה ישראל וגו' בפסוק דן לה אלהיך השמים וגו' רק באבותיך השק וגו' ומלחם וגו' בשבעים נפש וגו' ואהבת וגו' . ולכן סיים דבריו על אהבה זו אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה שהיא אהבה עשויה בלב ע"י הבינה והדעת בדברים המעוררים את האהבה וע"ז צוה כבר תחלה היוו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך כדי שעי"ז תבא לאהבה את ה' כראיתא בספרי ע"פ ות' . והנה על אהבה זו השנית שייך לשון מצוה תנווי דהיינו לשום לבו ודעתו בדברים המעוררים את האהבה אבל באהבה ראשונ' שהיא שלהבת העולה

